

Predica de la Krefeld, 04 februarie 2006

Ewald Frank

[Se cântă...] Laudă și mulțumiri Domnului. Noi am auzit deja un cuvânt minunat. Suntem aici ca să-L trăim din nou pe Dumnezeu – să avem o trăire nouă cu El. Vindecări se mai petrec și astăzi. Fratele nostru Müller din Chile a venit astăzi în birou și a spus: „Frate Frank, acum un an, când ai fost la noi în Chile, te-ai rugat pentru mine. Și Dumnezeu m-a vindecat.” Unde este fratele? Iată-l! Rămâi acolo. Dumnezeu să te binecuvânteze. A fost o mărturie minunată despre ceea ce a făcut Dumnezeu. Dumnezeu să te binecuvânteze. O spunem pentru îmbărbătarea voastră, pentru toți cei ce aveți probleme: Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Toate făgăduințele sunt „Da” și „Amin”, și noi Îl putem crede pe Dumnezeu pe Cuvânt. Simțiți-vă liberi în prezența lui Dumnezeu. Toată încăperea aceasta, și noi toți să fim dedicați Domnului pe deplin, pentru ca El să-și poată atinge scopul cu noi toți. Încredeți-vă în El. Noi tocmai am auzit că nu este mesajul unui om, nu este cuvântul unui om ci este Cuvântul lui Dumnezeu, mesajul dumnezeiesc adresat nouă tuturor.

Astăzi urăm bun venit mai ales unei perechi de departe, din Sidney Australia. Fiți bineveniți. Unde sunt fratele și sora Limm? Unde sunt ei? Iată-i. Aceștia sunt fratele și sora Limm. Amândoi au părinți chinezi, au fost născuți în Singapore; au studiat în Anglia apoi au emigrat în Australia. Și fratele și sora noastră se ocupă de traducerea mesajului în limba chineză. Ei au tradus primele trei broșuri: „Crede numai pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, „Impactul descoperirii” și „Vremea este aproape” - în limba principală din China – în limba mandarină. Și ei se ocupă ca și predicile fratelui Branham să fie traduse în această limbă care este vorbită în cea mai mare parte a Chinei, și de asemenea în Hong Kong și în Singapore. Vă dorim bun venit. Ne bucurăm că sunteți aici, și fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Apoi mai sunt aici frați de aproape și de departe – fratele Andrashek din Bratislava, fratele Koukachka din Praga, fratele Gilbert din Paris și fratele din Montreaux care traduce în franceză. El traduce în limba franceză. Suntem recunoscători pentru asemenea frați. Apoi este aici fratele nostru Elisei, care a fost prezent în adunările din Boujumbura și mai ales în Kingali. Unde este fratele nostru Elisei? Da, iată-l: un adevărat bărbat al lui Dumnezeu. Noi am avut adunări minunate în cinci țări din Africa, începând din Nairobi, apoi Kingali, apoi Boujumbura, înapoi în Kingali, apoi mai departe în Nairobi, D., Johannesburg, Cape Town. În 12 zile am vizitat cinci țări africane. Am avut 12 adunări – câte două adunări în fiecare duminică. Și prin acestea timpul a fost răscumpărat. Cea mai puțin numeroasă adunare a fost în Nairobi, 140-150 de persoane, iar cea mai numeroasă a fost în Kingali, circa 4500 de persoane. Suntem recunoscători. Fratele nostru mi-a spus că Dumnezeu a dăruit har, și două grupări care nu se înțelegeau s-au unit. Acest lucru mă bucură. Eu nu sunt răspunzător pentru nici o dezbinare de pe pământ. Dar dacă pot să contribuie ca grupările să se unească, atunci Numele Domnului să fie lăudat. Multe lucruri s-ar putea relata...

Azi nu ne vom ocupa prea mult de sfera politică. Ne rugăm pentru Israel – ne doare de ce se întâmplă acolo. Ne îngrijorează partidul Hamas care declară deschis, ca și președintele Iranului, că Israelul trebuie șters de pe hartă, și să dispară în mare. Oameni care fac observații ironice despre holocaust spun: „Dacă ar fi existat un holocaust, atunci evreii n-ar mai fi fost aici.” Pur și simplu oamenii merg prea departe cu ceea ce fac și cu ceea ce îndrăznesc să spună. Noi suntem convinși că Dumnezeu se va socoti cu ei. Deocamdată El așteaptă ca nelegiuirea să-și atingă vârful.

Noi am auzit de asemenea despre Teheran – și anume că Rusia și China vor avea grijă să se clarifice situația Teheranului - răsăritul și miazănoaptea se unesc, și toată lumea islamică de asemenea. Noi am scris despre aceste lucruri. Nu este necesar să intrăm în detaliile acestor lucruri. În orice caz, putem cu adevărat să observăm prorocia timpului de sfârșit. O putem vedea pas cu pas. Și vedem cum se împlinesc tot ceea ce a fost prorocit.

Apoi avem aici unele extrase din presă, care ne dau de gândit: „Ave Maria” în bisericile protestante – prezbiteriene, metodiste, baptiste. Se dorește ca toți să preia pe „Ave Maria”, toți să vină și să se închine. Șapte pagini sunt scrise aici, despre cum să se facă apropierea dintre biserica romană și toate marile biserici protestante. Voi știți cu toții ce înseamnă aceasta. Bisericile fiice se întorc în sânul bisericii mamă, și se împlinesc Apoc. 17.

Încă ceva aici. De la Vatican se spune: „Nu 666 ci 616 este numărul Satanei.” Cu toții cunoașteți Apoc. 13, ultimele versete – numărul unui om, nu al unui computer, ci al unui om. Iar acum ei avertizează și amenință că să nu se mai susțină că numărul este 666, cum este scris în Biblie, ci 616. Dar hotărârea noastră a fost luată demult: noi spunem ceea ce a spus Dumnezeu, iar restul nu ne interesează.

Apoi urmează ca Iuda Iscarioteanul să fie beatificat (canonizat). Acest lucru întrece orice măsură. „Vaticanul dorește ca Iuda să fie beatificat.” Apoi va fi trecut în rândul sfinților și i se vor aduce rugăciuni, ca să-i ajute pe toți cei ce sunt vinovați de trădare. Numai Dumnezeu mai știe cât de departe vor merge aceste lucruri. Lucrul cel mai trist este că un mare rabin și-a exprimat dorința să.... mda... s-o spun sau să n-o spun? „Papa Pius XII să fie trecut în rândul oamenilor „drepti dintre neamuri”, la Muzeul Holocaustului.” În acest muzeu sunt expuse evenimentele din cel de-al doilea război mondial, din timpul celui de-al treilea Reich – uciderea celor 6 milioane de evrei. Sunt amintite țara, orașul și numărul celor uciși. Totul este enumerat acolo. Și toți aceia care i-au ajutat pe evrei în timpul acela, sunt menționați în registrul onoarei, și sunt numiți „oameni drepti dintre neamuri”. Iar acum se dorește ca și Papa Pius XII să fie trecut acolo. Și despre el se spune că „prin faptul că a păstrat tăcerea a prevenit întâmplarea unor lucruri mai rele”. Nu doresc să fac nici un comentariu aici, dar acest lucru arată că și evreii sunt orbiți, dacă nu li se descoperă Dumnezeu.

Noi observăm toate aceste evenimente... Poate este potrivit să mai amintim scurt că avem în plan să facem o călătorie în Israel... Dar nu putem decât să planificăm, și spunem că vom face călătoria numai dacă este voia lui Dumnezeu – din 8 mai până în 19 mai. Costul este de 1620 euro – nu este nici un secret. Îi rugăm pe toți cei ce doresc să vină cu noi să se înscrie în acest weekend. Dacă nu se acoperă numărul de persoane, călătoria se anulează. Restul rămâne în voia Domnului.

Încă o dată subliniem: din tot ceea ce se întâmplă, vedem că am intrat în ultima fază a timpului de sfârșit. Și voi știți cu toții că în locul acesta noi niciodată nu am ținut nici măcar o singură predică despre Armagedon, și nici n-o vom face. Pe plan internațional sunt mulți care mă acuză că predic Armagedonul și că provoc o atmosferă apocaliptică, de frică. Nu este adevărat, ci în timpul sfârșitului noi predicăm despre faptul că oamenii trebuie să vină în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Despre asta este vorba. Noi nu dorim să-i speriem pe oameni, ci, așa cum a spus Domnul nostru în Mat. 24.33: „*Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.*” Marcu 13.29: „*Tot așa, când veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.*” Luca 21.31: „*Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.*”

Fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe toți aceia care ascultă, care ne urmăresc, și de asemenea pe prietenii noștri din Chile.

Acum vom citi câteva versete. Am auzit Cuvântul de introducere din 2 Pet. 1, cu referire la Mat. 3 și Mat. 17. Și în acest punct trebuie să spun ceva: nimic nu se întâmplă automat. Nimic nu se întâmplă pur și simplu. Noi trebuie să avem propriile noastre trăiri cu Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu trebuie să ne încredințeze de păcat, de judecată, și de neprihănire. Duhul lui Dumnezeu trebuie să ne călăuzească la pocăință. Dacă Petru spune în prima predică „Pocăiți-vă...”, aceasta este predica. Duhul încredințează de păcat, de judecată și de neprihănire. Acesta este rezultatul în ascultători, prin Duhul lui Dumnezeu, în timpul vestirii Cuvântului. Vestirea trebuie să aibă un efect, și apoi se întâmplă ceea ce citim în Mat. 3. Și aceasta este succesiunea: „*se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.*” Ioan L-a botezat pe Domnul nostru, și apoi s-a deschis cerul și Duhul a coborât și s-a auzit glasul: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea*”. Aceasta este succesiunea prin care trebuie să trecem și noi. Fiul lui Dumnezeu a fost un exemplu pentru toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu. Mai întâi trebuie să auzim predica, așa cum am amintit, să fim încredințați de păcat prin Duhul lui Dumnezeu, să fim încredințați de necredință, să fim încredințați de tot ceea ce nu este în armonie cu Dumnezeu. Numai așa trăim o întoarcere reală la Dumnezeu, prin harul Său, și primim siguranța că am fost împăcați cu Dumnezeu, și că Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine, și că sângele Mielului a fost vărsat pe crucea Golgotei. Viața care a fost în sânge, viața divină care a fost turnată prin Duhul să se descopere în noi prin harul Său. Deci, mai întâi auzim Cuvântul – Domnul nostru a fost Cuvântul. El nu trebuia să audă Cuvântul: El era Cuvântul. El a trebuit doar să îplinească toată dreptatea. Noi însă trebuie mai întâi să auzim Cuvântul; credința vine în urma auzirii, iar auzirea prin Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este succesiunea. Petru spune în Mat. 17: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*”. Și chiar în Matei 17 Domnul nostru a confirmat făgăduința din prorocul Maleahi. Evenimentele descrise în Biblie sunt așezate acolo de către Dumnezeu într-un mod corect; nu numai în ceea ce privește diferitele relatări, ci și în ceea ce privește Cuvântul prorociei. În Mat. 17 ni se relatează ce s-a întâmplat pe muntele Schimbării la Față. Iacov, Ioan și Petru au mers cu Domnul și iată că un nor luminos i-a umbrit: Mat. 17.5: „*Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas...*” Îmi place cuvântul acesta: „*...s-a auzit un glas...*” „*Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”*” Acum noi suntem puși la încercare, dacă Îl ascultăm cu adevărat. Să citim mai departe v. 10-11: „*Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”* Aceasta a fost întrebarea. Ucenicii tocmai îi văzuseră pe munte pe Moise și pe Ilie. Iar Petru a vrut să facă trei colibe – una pentru Domnul, una pentru Moise și una pentru Ilie; atât de reali erau Moise și Ilie, acolo pe munte cu Domnul nostru. Apoi urmează întrebarea care i-a fost adresată Domnului nostru. Și vă rog încă odată, „*de El să ascultați!*” Acesta a fost răspunsul venit din nor. Mărturisirea despre Domnul nostru nu ajută nimănui dacă respectivul nu ascultă de ceea ce a spus El, și dacă nu crede ceea ce a spus El. În v. 11 este scris: „*Drept răspuns, Isus le-a zis...*” Vă rog să comparați aceasta cu v. 5: „*de El să ascultați!*” Și acum El răspunde: „*Este adevărat că va veni întâi Ilie, și va așeza din nou toate lucrurile.*” (versiunea engleză). Cine este gata să asculte? Cei mai mulți oameni nu vor să aibă nimic de-a face cu aceasta. Și ei spun că totul s-a împlinit deja. Însă noi avem respect față de Dumnezeu și față de Cuvântul Lui. Dacă El spune într-un verset, la viitor, „*Este adevărat că va veni întâi Ilie, și va așeza din nou toate lucrurile*” atunci este vorba despre Mal. 4.5-6. Dar dacă se referă la Ioan botezătorul, sigur că El poate să spună „*Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.*” Ambele lucruri sunt adevărate.

Ioan a venit în duhul și puterea lui Ilie, dar aceasta nu anulează ceea ce a făgăduit Domnul, și anume că înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului va veni Ilie.

Frați și surori, este foarte important să citim cu precizie Cuvântul lui Dumnezeu, și să ne lăsăm acasă gândurile personale, și să ne lăsăm încadrați în gândurile lui Dumnezeu. Căci așa este scris în Isaia 55: „...*gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul.*” Noi trebuie să primim în interiorul nostru gândurile lui Dumnezeu, și lucrul acesta se întâmplă doar prin descoperire.

Duminica trecută în Zürich am vorbit despre trei locuri din Vechiul Testament care se repetă în Noul Testament. Și aș dori să le citesc pe scurt, apoi vom merge mai departe. În Ps. 40 citim de la v. 6: „*Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere de tot, nici jertfă de ispășire. Atunci am zis: „Iată-mă că vin! - în sulul cărții este scris despre mine - vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!”* De data aceasta versetul acesta mi-a atins inima. „*Iată-mă că vin!*” Nu era altcineva care să poată să stea în spărtură – nu era nimeni acolo. „...*în sulul cărții este scris despre mine...*” Iar apoi a venit Acela despre care era scris că va veni. El a venit. „*Iată-mă că vin!*” Dacă citim în Evrei 2, atunci acolo nu este scris numai „*Iată-mă că vin!*” ci este scris și ceea ce mai aparține de aceasta: Evrei 2.12-13: „*Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării.*” Acesta este Psalmul 22.22. Apoi în v. 13 citim: „*Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El.” Și în alt loc: „Iată-Mă...”*” Și propoziția nu se oprește aici: „*Iată-Mă, Eu și copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu!*” Ceva foarte minunat: Vechiul și Noul Testament în armonie. Isaia 8 de la v. 16: „*Învește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei.*” *Eu nădăjduiesc în Domnul, care Își ascunde Fața de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea.*” Acum fiți atenți: „*Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul...*” Fiți sinceri: cine dintre noi ar fi putut să înțeleagă acest lucru, dacă noi nu l-am găsi din nou în Evrei 2: „*Iată-Mă, Eu și copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu...*” Este de fapt numai o jumătate de verset, și a fost destul. Partea a doua: „*suntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea Domnului oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului.*” Prorocia biblică este atât de învăluită: trebuie să ne fie descoperită, altfel nu se poate. Apoi citim în Evrei 2 de la v. 9 „*Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puțină vreme mai jos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste”, din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.*” Acum urmează v. 10: „*Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor.*” Pe crucea Golgotei a avut loc o răscumpărare deplină; s-a plătit prețul pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Și, Fiul lui Dumnezeu are mulți fii și fiice ale lui Dumnezeu. În ochii lui Dumnezeu El deja i-a adus la slavă. V. 11: „*Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească „frați”.*” Și Domnul nostru a spus după înviere: „*duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galilea: acolo Mă vor vedea.*” „... *Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.*” El, Cel întâi născut, S-a jertfit pentru noi, ne-a răscumpărat.

Acum, frați și surori, este vorba despre mult mai mult decât a predica doar răscumpărarea și iertarea – este vorba ca toți aceia care au trăit cu adevărat harul lui Dumnezeu, care au primit iertarea, care sunt împăcați cu Dumnezeu, toți aceștia să fie sfințiți în adevăr. Căci fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul. De aceea porunca acestui ceas este chemarea afară a Bisericii Mireasă – este ultimul mesaj dumnezeiesc, și acesta în legătură cu Mat. 25: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” În legătură cu aceasta este zidirea pe temelia originală, zidirea adevăratei Biserici a lui Isus Hristos, Domnul nostru, pe temelia originală. Toți, din toate confesiunile, au dreptul să-și pună propriile lor temelii, să-și zidească zi și noapte propriile lor clădiri. Ei pot continua să facă

lucrul acesta până când îi cheamă Domnul. Dar Biserica lui Isus Hristos are o datorie cu totul diferită, și anume aceea de a se întoarce la început, ca totul să fie adus din nou în starea originală. În această legătură aș dori să citesc din Vechiul Testament, ca să vedem cum a fost Dumnezeu cu aceia pe care i-a chemat înapoi, după ce s-au sfârșit cei 70 de ani ai robiei anunțate. 2 Cronici 36.22: „În cel dintâi an al lui Cir, împăratul Perșilor, ca să se împlinescă cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul Perșilor...” Apoi citim ce a spus el și ce s-a întâmplat după aceea: Ezra 1.3: „Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeuul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim în Iuda și să zidească acolo Casa Domnului, Dumnezeuului lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu, care locuiește la Ierusalim.” Ce observăm aici? „Cine dintre voi este din poporul Lui, Dumnezeuul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim” – la cetatea aleasă de Dumnezeu. „Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului.” Deci, dacă noi am ieșit din robia babiloniană, atunci să nu înființăm organizații noi, ci să ne întoarcem la Ierusalim, înapoi la început, ca Domnul să-Și poată zidi și desăvârși biserica Sa.

În Ezra 5 citim în v. 11: „Iată răspunsul pe care ni l-au dat: „Noi suntem slujitorii Dumnezeului cerurilor și al pământului, și zidim din nou casa care fusese zidită acum mulți ani. Un mare împărat al lui Israel o zidise și o isprăvisese.”” Ați auzit? Răspunsul este „Noi suntem slujitorii Dumnezeului cerurilor și al pământului, și zidim din nou casa lui Dumnezeu.” Nu slujitori ai oamenilor, nu zidirea unei biserici oarecare, ci zidirea casei lui Dumnezeu pe temelia originală din Ierusalim, cetatea aleasă de Dumnezeu. Acest lucru se repetă acum: Israel se adună, Templul va fi rezidit, dar înaintea de aceasta, Biserica care a venit la existență tot în Ierusalim, [va fi rezidită pe temelia originală.] Vă rog spuneți-mi: unde a fost răstignit Domnul nostru? Unde a avut loc turnarea Duhului Sfânt? Unde a fost întemeiată Biserica nou testamentară? La Tel Aviv, sau în Ierihon? Nu! La Ierusalim, în camera de sus, când poporul lui Dumnezeu a fost adunat și mântuirea lui Dumnezeu a fost dată omenirii. Deci, ambele: poporul lui Israel, ca popor firesc al lui Dumnezeu, și Biserica din toate popoarele, limbile și națiunile - ambele au început acolo. Unul din punct de vedere firesc, iar celălalt din punct de vedere duhovnicesc. La Cincizecime au fost adunate la Ierusalim 16 națiuni și au spus: „îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut...” Dumnezeu a avut grijă ca în ziua întemeierii Bisericii nou testamentare să vină toți de aproape și de departe ca să trăiască personal harul lui Dumnezeu.

Frați și surori, acest lucru se repetă în vremea noastră. Biserica lui Isus Hristos este rezidită pe aceeași temelie care a fost pusă la început, ca totul să devină așa cum a fost la început. Noi toți credem că Templul va fi rezidit, pentru că așa este scris în prorocul Ezechiel, în prorocul Zaharia, în Apocalipsa 11 – este scris că Templul va fi rezidit. Dar acum este vorba despre Templul lui Dumnezeu, despre Biserica din toate popoarele, limbile și neamurile. Și noi nu ne adunăm aici ca să auzim ceva oarecare, ci ca să auzim mesajul dumnezeiesc pentru vremea aceasta. De câte ori să mai spun: după ultimele informații, care în ultimii ani au rămas cam aceleași, există 347 de biserici și confesii creștine, însă numai o singură Biserică a Dumnezeului celui viu, o singură Biserică a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și de aceea, noi am citit cu toții că Răscumpărătorul nostru a adus mulți fii la slavă. Și de aceea spune în Efeseni 5.27 că Domnul nostru va avea o Biserică fără pată și fără zbârcitură, o Biserică răscumpărată prin sângele Mielului, cu iertare, cu împăcare, cu har și mântuire – o Biserică care a avut toate aceste trăiri personale cu Dumnezeu, până când să se audă asupra fiecăruia glasul: „Acesta este Fiul meu preaiubit, aceasta este fiica Mea preaiubită, în care Îmi găsesc plăcerea.” Aceasta este de fapt Fapte 2. Nu are sens să citim doar v. 38; trebuie să citim și v. 39, și cel puțin până la v. 41; pentru că în v. 39 este confirmarea versetului 38: „apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.”

Dacă Domnul ne-a chemat în vremea aceasta, ca pe niște oameni aleși înaintea întemeierii lumii ca să vedem slava lui Dumnezeu, atunci, frați și surori, avem dreptul la fiecare făgăduință. Și de fapt cu aceasta se începe. Pentru că numai dacă Biserica a fost îmbrăcată cu putere de sus, se pot descoperi darurile și roadele. Înainte de aceasta, noi încercăm și ne străduim – uneori reușim, alteori nu prea. Dar atunci se împlinește „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.*” Atunci viața divină iasă din Vița în mlădițe și se manifestă. Și la aceasta trebuie să ajungem noi acum: și anume nu doar să privim în Cuvântul lui Dumnezeu ci să-l experimentăm în realitate. Cine este pentru asta? Eu cred că noi toți.

În Ezra 7 citim și de la v. 12: „*Artaxerxe, împăratul împăraților, către Ezra, preotul și cărturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, și așa mai departe.*” Cuvântul de aici se referă la un om: „*Ezra, preotul și cărturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor*”. Aici sunt scrise despre un om niște lucruri care nu se întâlnesc prea des. Toate lucrurile bune și desăvârșite vin de la Dumnezeu. Iar când Dumnezeu însărcinează pe cineva, atunci nu mai este lucrarea unui om, ci pas cu pas suntem introduși în ceea ce ne descoperă Dumnezeu. Noi credem că Cuvântul lui Dumnezeu și voia lui Dumnezeu au fost descoperite. Și credem că apostolii și prorocii nu ne-au vestit niște lucruri în parte, ci ne-au vestit Cuvântul desăvârșit a lui Dumnezeu. Ceea ce a spus Isaia, este Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu. Ce au spus prorocii nu a fost o părere omenească ci a fost Cuvântul lui Dumnezeu – Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu. Același lucru este și cu apostolii: nouă ne-a fost lăsat Cuvântul lui Dumnezeu. Iar când Pavel vorbește despre faptul că a ajuns să cunoască taina prin descoperire, atunci știm despre ce vorbește el. Descoperirea este ceva între Dumnezeu și om. Descoperirea nu poate fi dată mai departe. Descoperirea trebuie să vină dintr-un izvor din care să putem bea. Și acest lucru ne este dăruit prin harul Său. Astfel noi credem că Dumnezeu Și-a avut întotdeauna oamenii Lui. Și spunem cu smerenie că în vremea noastră Dumnezeu a folosit pe cel mai simplu om, un om care nici măcar nu vorbea o engleză corectă. [...]Dumnezeu a folosit un asemenea om ca să-Și descopere prin el Cuvântul Său desăvârșit care rămâne în veci, împreună cu toate făgăduințele care aparțin de acesta. Și același Dumnezeu a vegheat asupra noastră, care am crezut mesajul divin, și ne-a dăruit aceeași descoperire. Fiți cinstiți: nu ne-a fost și nouă descoperit ceea ce i-a fost descoperit apostolului Petru în Fapte 2? Și nouă ne-a fost descoperit în același fel cum i-a fost descoperit lui. Mergeți numai la toate celelalte versete. Vedeți ce a spus Pavel: când vorbește despre revenirea Domnului nostru, fie în 1 Corinteni 15 sau în 1 Tes. 4 sau alte versete, fiți cinstiți: oare nu ne-a descoperit Dumnezeu și nouă ceea ce i-a descoperit lui? A rămas un singur cuvânt ascuns? Nu Și-a descoperit Dumnezeu tot planul Său? Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu în noi – nu lucrarea oamenilor. Dacă oamenii stau la picioarele vreunui Gamaliel, acesta este un lucru; dar dacă ei stau la picioarele Domnului, atunci aceasta este cu totul și cu totul altceva. Vă rog să vă amintiți: „*Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim în Iuda și să zidească acolo Casa Domnului, Dumnezeului lui Israel!*” – pe vechea temelie, pe care a fost zidită prima casă. Voi toți, care faceți parte din poporul lui Dumnezeu, care ați devenit cu adevărat copii ai lui Dumnezeu, vouă vă vorbește Dumnezeu. Toți ceilalți trec pe lângă aceasta. Vorbiți numai cu orice predicator sau evanghelist sau carismatic, despre făgăduința acestui timp: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie...” Da, cu aceasta vom fi disprețuiți de acei oameni. Toți au un program încărcat, atât de încărcat încât nu mai încap nimic în el. Mi-aduc aminte când am fost în Taipei cu fratele Menart – acolo liderul carismatic a spus: „Suntem foarte bucuroși că ați venit, dar trebuie să vă spun că noi avem nevoie de cel puțin două sau trei ore pentru cântările, rugăciunile și închinarea noastră, și nu știm dacă va mai rămâne timp pentru predică.” Iar când eu am spus „Puteți cânta și mai târziu. Lăsați loc pentru Domnul și pentru Cuvânt” atunci ei au ridicat din umeri și și-au văzut de treabă.

Frați și surori, dacă o spunem deschis, o facem cu durere în inimă: dușmanul a reușit să-i încurce pe oameni în atâtea programe încât ei nici măcar nu mai au timp să asculte Cuvântul. Cât de mare va fi dezamăgirea la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Acum, versetele din Noul Testament, care ne arată că noi suntem casa lui Dumnezeu. Cu toții cunoașteți Cuvântul din Evrei 3.5-6 „*Cât despre Moise, el a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu”, ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile, care aveau să fie vestite mai târziu.*” Multe lucruri sunt scrise în lege – era vorba „*despre lucrurile care aveau să fie vestite mai târziu*”. Apoi citim în v. 6: „*Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm.*” Casa lui Dumnezeu suntem noi. El Își zidește propria Biserică. El este Piatra din capul unghiului iar noi suntem zidiți ca niște pietre vii să fim o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul. Frați și surori, noi nu ne lăudăm dacă ne referim la Cuvântul lui Dumnezeu și ne identificăm cu Cuvântul. 1 Tim. 3.15 vorbește despre casa lui Dumnezeu, despre Biserica Dumnezeului Celui viu, care este stâlpul și temelie adevărului. De câte ori s-o mai spunem: în Biserica Dumnezeului Celui viu n-are loc nici o răstălmăcire, numai Cuvântul original al Dumnezeului nostru - sămânța divină originală a Cuvântului este semănată. Pe cât este de adevărat că Isus Hristos, Domnul nostru, a fost sămânța lui Dumnezeu vestită în Gen. 3.15 până la ultima făgăduință din Vechiul Testament – așa cum Fiul lui Dumnezeu a fost Cuvântul curat, tot așa toți fiii și fiicele lui Dumnezeu nu sunt un amestec, ci sunt sămânța curată a Cuvântului. Noi primim Cuvântul și acesta răsare în noi pentru că îl credem. Noi am spus de multe ori și lucrul acesta: germenul vieții este în fiecare sămânță, dar mai întâi trebuie ca sămânța să fie semănată. Apoi trebuie să vină ploaia iar sămânța trebuie să moară. Germenul vieții care este ascuns undeva în interior, răsare numai dacă moare bobul de grâu. Și după aceea vine și secerișul.

Frați și surori, acesta este planul lui Dumnezeu cu Biserica – în Cuvânt și prin Cuvânt. Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul Său ca o călăuză. Fiți cinstiți: la ce le folosește oamenilor dacă strigă tare „*Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea*” și totuși orbii continuă să-i călăuzească mai departe pe orbi? La ce-i folosește unui om să citeze Ioan 8.12, unde Domnul nostru spune „*...cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*”? Te poți împodobi cu versete biblice din cap până-n picioare, și totuși să n-ai nici o legătură cu lucrarea lui Dumnezeu. De aceea Dumnezeu Își cheamă poporul afară din toate popoarele, limbile și neamurile ca să ne dăruiască Cuvântul, sămânța divină, și să ne ajute să avem parte de tot ceea ce a făgăduit și lucrează El acum. Dacă aveți ocazia să mărturisiți despre aceasta, faceți-o: să nu vă rușinați. Nu vă rușinați de Domnul, nu vă rușinați de făgăduințele lui Dumnezeu, nu vă rușinați de acela pe care l-a folosit Dumnezeu. Dumnezeu a folosit întotdeauna buzele oamenilor ca să-și vorbească Cuvântul Său poporului Său. Acest lucru l-am spus de asemenea de multe ori: oricine l-a crezut pe Avraam, L-a crezut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam. Oricine l-a crezut pe Noe, L-a crezut pe Dumnezeu. Oricine l-a crezut pe Moise, L-a crezut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu a vorbit acestor bărbați. Dumnezeu i-a trimis! Oricine l-a crezut pe Ilie, L-a crezut pe Dumnezeu. Ilie a fost prorocul. Oricine l-a crezut pe Ioan botezătorul, L-a crezut pe Dumnezeu, pentru că Ioan a fost un bărbat al lui Dumnezeu care a vorbit din însărcinarea lui Dumnezeu. Dar mai întâi a fost întotdeauna o chemare și o trimitere din partea lui Dumnezeu. Nici un proroc nu s-a chemat sau nu s-a trimis vreodată singur. Ei toți puteau să vorbească despre o zi în care au avut o experiență directă cu Dumnezeu.

Haideți să facem un rezumat. Am putea să citim din 1 Cor. 3: „*...eu... am pus temelie... nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă....*” Am putea citi din Efes. 2 până la v. 20, unde spune că Biserica este zidită pe temelie a apostolilor și a prorocilor. Am putea citi

Fapte 2.42. Eu v-am spus ce mi s-a întâmplat în Nairobi. Într-o zi o să aduc tăvița aceea cu pâhărelele. Cred că sunt circa 40 de pâhărele...și totuși omul acela citea din Fapte 2.42 „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor, ..., în frângerea pâinii...*” Și el nu avea nici o pâine. El a golit o pungă de hostii și asta a fost. Și nu avea nici un pahar, ci avea tăvița aceea cu pâhărele. O am în birou. Am vrut s-o iau ca amintire, și mi-am cumpărat una. Da... La ce folosește dacă cineva citește Cuvântul lui Dumnezeu și nici măcar nu se gândește să facă ce spune Cuvântul. Și pentru că noi dorim să fim gata la revenirea Domnului nostru, avem datoria sfântă să vestim Cuvântul original; înapoi la temelie cea veche, înapoi la învățătura apostolilor și a prorocilor, înapoi la început. Noi spunem de asemenea în lumea întreagă că ultima predică inspirată de Duhul lui Dumnezeu, trebuie să fie cum a fost și prima. Și dacă există azi un om al lui Dumnezeu, vestirea lui trebuie să corespundă cu vestirea tuturor oamenilor lui Dumnezeu care au fost înaintea lui. Dacă spunem că așa zisul crez apostolic a fost formulat la mai mult de 300 de ani după apostoli, nu vrem să fim nepoliticoși aici, ci din contră. Noi trebuie să avem libertatea să spunem că Atanasius habar nu avea de apostoli – și la fel toți ceilalți. Toți cei 250 de inși care s-au strâns la Conciliul de la Niceea și au discutat propunerile lor, toți aceștia habar nu aveau ce este un apostol, și ce au învățat apostolii. Același lucru s-a întâmplat și la Calcedon, în anul 381. Și aceste două crezuri se pot compara: unul este mai scurt, celălalt este mai lung, iar în cele din urmă este numit „crezul niceeano-calcedonean” – crezul adoptat de toate bisericile, indiferent de confesiune. Până și penticostalii l-au adoptat. Eu am vizitat biserici penticostale, și am văzut chiar la intrare o plăcuță cu crezul de la Niceea. Dați-mi voie s-o spun foarte clar, și nu ca să critic: noi, ca Biserică a lui Isus Hristos, zidiți pe temelie originală n-avem nici o legătură cu un crez niceeano-calcedonean, sau cu oricare alt crez. Mărturia noastră de credință este Sfânta Scriptură: un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Așa este scris și așa rămâne.

Voi toți cei care ați fost iertați de Dumnezeu și care faceți parte din poporul lui Dumnezeu și ați auzit glasul Lui în vremea aceasta, întoarceți-vă la Cuvânt, la învățătura și practica ieșită din Ierusalim, și care apoi a mers în Samaria, Iudeea, și în întreaga lume. Așa a făgăduit și a poruncit Domnul nostru: „*în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria, și până la marginile pământului.*” Chiar și azi noi predicăm la fel.

Încă un gând: Biserica lui Isus Hristos nu se potrivește nicăieri. În ianuarie a fost pretutindeni așa numita săptămână de rugăciune. Pretutindeni oamenii s-au adunat și s-au rugat pentru unirea creștinilor. Dar noi dorim unirea cu Isus Hristos: „*Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una*”. Lucrurile sunt asemănătoare, și li se par frumoase tuturor celor ce nu pot să facă deosebirea. Dar noi, cărora ne-au fost deschiși ochii, vedem și observăm. Însă cu adevărat întreaga lume zace în răutate și nu știe.

Pe vremea lui Ezra poporul s-a întors și a rezidit pe vechea temelie. Acolo Dumnezeu a dat și învățătura. La fel putem spune și noi azi: Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Său desăvârșit și veșnic. Și Cuvântul acesta va împlini scopul pentru care a fost trimis, în toți aceia care l-au crezut și care l-au primit. Apoi Dumnezeu își va atinge scopul cu noi toți. Mulțumiri fie aduse Domnului credincios.

Azi aș sugera să-I mulțumim împreună lui Dumnezeu. Nu trebuie să strige nimeni prea tare. Mai înainte cineva a strigat prea tare. Nu este necesar ca vreunul să se audă mai tare decât toți ceilalți. Haideți să găsim o armonie și în rugăciune – să ne închinăm cu adevărat în Duh și în adevăr. Și Dumnezeu va lucra totul în noi, prin harul Său. Dumnezeului Atotputernic să-I fie adusă slava, cinstea și lauda, acum și în veci. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Poate că cele două surori au o cântare care ne poate conduce în rugăciune. Apoi Îi vom mulțumi lui Dumnezeu din toată inima fiindcă El ne-a dăruit harul Său într-o măsură așa de mare. [...]

Frați și surori, haideți să credem azi cu toată inima, și să-L credem pe Dumnezeu pe Cuvânt, și să fim dintre aceia care vin la El cu problemele lor sau ale altora. În Mat. 11.28 este scris: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați....*” – un verset binecunoscut tuturor. Întrebare: cine este astăzi întristat, cine este împovărat? Care este povara ta? Ce te împovărează? Haideți să aducem împreună poverile la Domnul. Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre. El se îngrijește de voi. Nu eu am spus aceste cuvinte, ci Dumnezeu spune aceasta în Cuvântul Său. Haideți să începem să credem cu adevărat biblic, să acționăm biblic. „*Veniți la Mine...*” Nu la un om, nu la un predicator, nu la un evanghelist. „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.*” Încă o întrebare, apoi vom cânta „Numai să crezi”. Cine este trudit și împovărat? Sunt sigur că sunt unii în mijlocul nostru. Haideți ca azi s-o primim prin credință și să venim la Domnul. Haideți să-I lăsăm Lui totul și EL va rezolva problemele. Să cântăm „Numai să crezi”. [...]

Câți cred ceea ce am cântat? Este o făgăduință: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” care venit de pe buzele Lui. Și avem făgăduința „*dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat...*” Haideți ca astăzi să credem, să ne rugăm cu credință, și să-L credem pe Dumnezeu pe cuvânt. Poate trebuie să mai citim din Marcu 11.24-25 – un text binecunoscut: „*De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea. Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre.*” Haideți să facem azi așa cum ne spune aici Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci rugăciunile noastre vor primi răspuns; acestea sunt făgăduințe date de Dumnezeu în Cuvântul Său. Haideți să ne rugăm împreună, să credem și să primim.

Doamne iubit, Dumnezeul veșnic credincios, Îți mulțumim pentru toate făgăduințele care sunt „Da” și „Amin”. Îți mulțumim că astăzi ești în mijlocul nostru, că ne-ai vorbit prin Cuvântul Tău. Astăzi noi credem așa cum ai spus Tu, și ne rugăm pentru iertare, pentru har, pentru mântuire. Și noi îi iertăm pe toți. Noi îi iertăm pe toți cei care au păcătuit împotriva noastră. Îi iertăm pe toți, din toată inima, și Te rugăm să ne ierți, să ne fii îndurător. Dăruiește vindecare, eliberare. Fă minuni. Tu ești același ieri, și azi și în veci. Îți mulțumim pentru toate binecuvântările, pentru toate răspunsurile la rugăciunile noastre. Îți mulțumim de pe acum că ai făcut-o.

Și tot poporul să spună „Amin”. Aleluia. Aleluia. Primiți-o din partea lui Dumnezeu, prin credință: prin rănile Lui sunt tămăduiți toți aceia pe care i-am adus astăzi înaintea Domnului. Domnul Și-a vărsat sângele pentru ei.

Dumnezeului Atotputernic să-I fie adusă lauda, cinstea și slava în veci. Aleluia. [...]